

Ewangelia na sobotę: «Syn Człowieczy jest Panem także szabatu»

Ewangelia na sobotę 22
tygodnia Okresu Zwykłego.
"Niektórzy zaś z faryzeuszów
mówili: «Czemu czynicie to,
czego nie wolno w szabat?»"
Celebracja niedzieli to szansa
na odkrycie, że wszystko, co
istnieje, jest darem Boga dla
nas, danym jako zadanie, które
możemy właściwie zrealizować
tylko wtedy, gdy spojrzymy na
nie z wdzięcznością.

Ewangelia (Łk 6, 1-5)

W pewien szabat Jezus przechodził wśród zbóż, a uczniowie zrywali kłosa i jedli, wykruszając ziarna rękami.

Niektórzy zaś z faryzeuszów mówili: «Czemu czynicie to, czego nie wolno w szabat?»

Wtedy Jezus, odpowiadając im, rzekł: «Nawet tego nie czytaliście, co uczynił Dawid, gdy poczuł głód, on i jego ludzie? Jak wszedł do domu Bożego i wzięwszy chleby pokładne, sam jadł i dał swoim ludziom? Chociaż samym tylko kapłanom wolno je spożywać».

I dodał: «Syn Człowieczy jest Panem także szabat».

.....

Dzisiejsza Ewangelia, podobnie jak wczorajsza, przywołuje spór Pana Jezusa z niektórymi z faryzeuszy.

Kontrowersje te dotyczyły podstawowych elementów żydowskiej religijności i Jezus był bardzo zainteresowany tym, aby jego rozmówcy oczyścili ich rozumienie. Kiedy Bóg prosił naród izraelski o przestrzeganie szabatu, a uczynił to w sposób szczególnie uroczysty, nie nałożył na nich ciężaru, ale ofiarował im dar. Prawo Boże nigdy nie jest ciężarem, ale łaską, szczególną pomocą udzielaną tym, których miłuje się w szczególny sposób. Pamiętajmy, że dar jest zawsze czymś mniejszym od samego darczyńcy a my, ludzie, jesteśmy zdolni, jeśli nie dbamy o dary i nie pogłębiany ich znaczenia, do pomniejszania daru poprzez uczynienie go ważniejszym od ofiarującego.

Dla chrześcijan, obowiązek Mszy w niedzielę jest darem. Chodzi o poświęcenie tego dnia w szczególny sposób Panu Bogu, o nadanie

Eucharystii centralnego miejsca i podziękowanie Bogu poprzez odpoczynek i świętowanie. Nie można traktować tego jako suchego nakazu, ale jako szansę na odkrycie, że wszystko, co istnieje, jest darem Boga dla nas, danym jako zadanie, które możemy właściwie zrealizować tylko wtedy, gdy spojrzymy na nie z wdzięcznością. Równocześnie, pamiętajmy ten świat przeminie, tym, który pozostanie, jest Pan, nasz prawdziwy Odpoczynek, a nie niedziela, bo niedziela jest w służbie Pana. Takie jest jej prawdziwe znaczenie. Bóg zachęca faryzeuszy, aby nie chowali się za przepisami prawa, bez względu na to, jak ważne by one były, usprawiedliwiając zaniedbania w tym najważniejszym, które podsumowuje całe prawo: kochaj Boga całym sercem i kochaj bliźniego swego jak siebie samego. Jeśli kocha się Boga z całego serca, to z radością będzie się żyło przykazaniem świętowania szabatu

czy niedzieli i zrozumie się jego znaczenie. Jezus również zwraca się do nas poprzez te fragmenty Ewangelii i prosi, abyśmy szczerze kochali to, czym żyjemy. Prosi nas, byśmy nie robili rzeczy na pokaz. Szczera miłość nie jest łatwa, bo kochać, to znaczy angażować się całą osobą w przedmiot naszej miłości, to znaczy oddawać się jej w służbie: "Nie przyszedłem po to, aby mi służyli, lecz by służyć" (Mt 20, 28).

Juan Luis Caballero

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/sobota-22tydzien/> (08-03-2026)